

αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτείνειν αὐτόν. Εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἴδου ὁ ἐνυπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ῥίψωμεν αὐτόν εἰς ἓνα τῶν λάκκων, καὶ ἐροῦμεν, Θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν· καὶ ὁψόμεθα, τί ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ. Ἀκούσας δὲ Ῥουβὴν ἐξείλετο αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ εἶπεν, Οὐ πατάξωμεν αὐτόν εἰς ψυχρὴν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ῥουβὴν, Μὴ ἐκχέητε αἷμα· ἐμβάλετε αὐτόν εἰς ἓνα τῶν λάκκων τούτων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ ὅπως ἐξέλθῃ αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποδῶ αὐτόν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

Ἐγένετο δὲ, ἥνικα ἦλθεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν Ἰωσήφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν, καὶ λαβόντες αὐτόν, ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχεν. Ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἶδον· καὶ ἰδοὺ, ὀδοιπόροι Ἰσραηλῖται ἤρχοντο ἐκ Γαλαὰδ· καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμον θυμαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ στακτῆς· ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον. Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Τί χρήσιμον, εἰάν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ; δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτόν τοῖς Ἰσραηλῖταις τούτοις· αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν, καὶ σὰρξ ἡμῶν ἐστίν. Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιανῖται ἔμποροι, καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσήφ ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ τοῖς Ἰσραηλῖταις εἴκοσι χρυσῶν· καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον.

ΒΡΑΧΟΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ.—Πλησίον τῆς νήσου Κερκύρας ὑπάρχει βράχος, ὁστις ὁμοιάζει, καὶ ἀκόμη ὁμοιάζει, πλοῖον μὲ τὰ πανία ἀνοικμένα. Κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας, οἵτινες ἤξευραν νὰ προσαρμόξωσι τοὺς μύθους αὐτῶν εἰς τὰ φυσικὰ φαινόμενα, ὁ Ἡοσειδῶν, ἡγανακτημένος κατὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς διὰ τὸν θόνον τοῦ Κύκλωπος υἱοῦ του, Πολυφήμου, μετεμόρφωσεν εἰς τὸν βράχον τοῦτον τὸ Φαιακικὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον μετέφερεν αὐτόν εἰς τὴν πατρίδα του. Πλέον ἐτεταμένη τοῦ ὠκεανοῦ γνώσις ἐδειξεν ὅτι δὲν εἶναι μεμονωμένον τὸ φαινόμενον τοῦτο· παρόμοιον τι εἰς τὰ ὕδατα τῆς Παταγονίας ἠπάτησε πολλάκις καὶ Γάλλους καὶ Ἀγγλοὺς ναύτας· καὶ περιηγητῆς δὲ τις εἰς τὸ Μέξικον ἀναφέρει ἐν ἄλλο εἰς τὰ παραϊμάλια τῆς Καλιφορνίας.

Πάντη γὰρ ἔστι, πάντα τε βλέπει Θεός.

πλησιάσῃ εἰς αὐτοὺς, συνόμοσαν κατ' αὐτοῦ νὰ τὸν φονεύσωσι. Καὶ εἶπεν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, Ἴδου ἔρχεται ἐκεῖνος ὁ κύριος τῶν ἐνυπνίων. Ἐλάτε λοιπὸν τώρα, καὶ ἄς φονεύσωμεν αὐτόν, καὶ ἄς τὸν ῥίψωμεν εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς λάκκους· καὶ θέλομεν εἰπεῖν, Θηρίον κακὸν κατέφαγεν αὐτόν· καὶ θέλομεν ἰδεῖν, τί θέλουν γίνεσθαι τὰ ἐνύπνια του. Καὶ ἀκούσας ὁ Ῥουβὴν, ἤλευθέρωσεν αὐτόν ἀπὸ τὰς χειρᾶς των, λέγων, Ἄς μὴ τὸν βλάψωμεν εἰς τὴν ζωὴν. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ῥουβὴν, Μὴ χύσετε αἷμα· ῥίψετε αὐτόν εἰς τοῦτον τὸν λάκκον, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὴν ἐρημίον, καὶ μὴ βάλετε χεῖρα ἐπάνω του· διὰ νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τὰς χειρᾶς των, καὶ νὰ ἀποδώσῃ αὐτόν εἰς τὸν πατέρα του.

Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τοὺς ἀδελφούς του, ἐκδυσαν τὸν Ἰωσήφ τὰ φορέματά του, τὸ φόρεμα τὸ ποικιλόχροον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω του· καὶ ἐπῆραν αὐτόν, καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος ἦτον ἄδειος, καὶ δὲν εἶχε νερόν. Ἐπειτα ἐκάθισαν νὰ φάγωσι ψωμίον· καὶ σηκώσαντες τοὺς ὀφθαλμούς των, ἶδαν· καὶ ἰδοὺ, συνοδία Ἰσραηλιτῶν ἤρχοντο ἀπὸ Γαλαὰδ μὲ τὰς καμήλους των φορτωμένας ἀρώματα καὶ βάλαμον καὶ μύρον, καὶ ὑπήγαιναν νὰ τὰ φέρωσι κάτω εἰς τὴν Αἴγυπτον. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰούδας εἰς τοὺς ἀδελφούς του, Τίς ἡ ὀφέλεια, εἰάν φονεύσωμεν τὸν ἀδελφόν μας, καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμά του; Ἐλάτε νὰ πωλήσωμεν αὐτόν εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας· καὶ ἄς μὴ βάλωμεν τὰς χεῖράς μας ἐπάνω εἰς αὐτόν· διότι ἀδελφός μας, σὰρξ ἰδική μας εἶναι. Καὶ οἱ ἀδελφοὶ του συγκατένευσαν. Καὶ ἐνῷ ἐπερνοῦσαν πλησίον οἱ Μαδιανῖται ἔμποροι, ἔσπραν καὶ ἀνεβασαν τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ τὸν λάκκον, καὶ ἐπώλησαν τὸν Ἰωσήφ διὰ εἴκοσι ἀργύρια εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας, καὶ οὗτοι ἔφεραν τὸν Ἰωσήφ εἰς τὴν Αἴγυπτον.

ΟΔΟΝΤΩΝ ΜΑΥΡΙΣΜΑ.—Εἰς τὴν Τογκβίαν καὶ Σιάμην οἱ κάτοικοι μαυρίζουν τὰ ὀδόντια των· τρεῖς ἢ τέσσαρες ἡμέραι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ βαψίματος, τὸ ὁποῖον γίνεται καὶ εἰς ἀγόρια καὶ εἰς κοράσια, ὅταν ἦναι δώδεκα ἢ δεκατεσσάρων χρόνων. Καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ἐργασίας δὲν λαμβάνουν τροφήν ἄλλην, παρὰ τοῦ ὑγροῦ εἶδους, φοβούμενοι μὴ φαρμακευθῶσιν ἀπὸ τὴν βαφήν, εἰάν καταπίωσι τίποτε μασημένον. Εἰς τὴν αὐστηράν ταύτην συνήθειαν ὑποβάλλονται ὄλοι, μεγάλοι καὶ μικροί, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, δι᾽ ἰσχυρίζομενοι ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἀτιμία τῆς ἀνθρωπότητος νὰ ἔχη τις ὀδόντια λευκά ὡς τὰ τοῦ σκύλου ἢ τὰ τοῦ ἐλέφαντος!